సింగిల్ పేజీ కథలు

అమెరికా అమ్మమ్మ

''అమ్మా! అమ్మమ్మ
వస్తుంది?'' కందిపచ్చడి రు
కూర్చుంటూ పచ్చడి కోసం
గాడు ఆరేళ్ల బాబిగాడు. అ
సార్లో వాడు అలా అడగడం.

''ఆ.. అవును మన డా
ముద్దుగా విసుక్కుంటూ
పచ్చడి వాడి చేతిలో విది
చింది ఉమ. పచ్చడిని అ
చేతిలో ఉంచుకుని తలెత్తి డా
వైపు చూస్తున్న తమ్ము
చూసి నవ్వుతోంది ఎనిమి
పావని. తప్పు అంట
కూతుర్ని కళ్లతోనే వారించి
ఉమ.

''అయితే అమ్మగారూ
మీ పెళ్లైన కాడినించి అయ
గారు రాలేదేంటండి'' అ
వీళ్ల సంభాషణంతా వింట
బావి దగ్గర అంట్లు తోముత
రామి.

''లేదే, మా పెళ్లికి ము
మా పిన్నీ, బాబాయి అ
కాలో ఉన్న మా అన్నయ్య
రికి వెళ్లిపోయారు. వా
ఒక్కడే కొడుకు. ఆమె అవ
తోడికోడలైనా నన్ను సొ
కూతురిగా చూసుకుం
ఇదిగో! ఈ మధ్య పిన్నికి
నలత చేసిందట. అయిన వా
దరినీ ఒకసారి చూసుకోవా
ఇండియా వస్తున్నా
ముఖ్యంగా నన్నూ ఇదిగో
ఈ పిల్లరాక్షసుల్నీ'' పిల్లలిద్ద
మురిపెంగా చూసుకుంట
అంది ఉమ.

''అమ్మమ్మ అమ్మ
అంటూ ఊరికే నసపె
చక్కగా 'గ్రానీ' అని పిలవం
మట్టి, బురద అంటించుకో
తిరగండి'' అంటూ పచ్చడి
తల్లిని చూస్తూ బుద్ధిగా తల
''ఒసే రామీ! గదం
శుభ్రంగా కడుగు. కావాలం
వెయ్యి'' అని పురమాయిస

విమానంలోనే కదా
బ్బుతున్న ఉమ దగ్గర
చెయ్యి చాస్తూ అడి
టికి అది ఏ పదో

మీదే దిగుతుంది''
కాస్త

. అలా కాళ్లనిండా
ండా చెప్పులేసుకుని
గిన్నెలోకి తీస్తూన్న
పారు పిల్లలు.
ఫినాయిలు వేసి
వే డెట్టాల్ కూడా
న్న కోడలిని చూసి

మ్మా? రేపేగా మీ పిన్నీ, బాబాయి
ది? స్టేషనుకి అబ్బాయిని వెళ్లమని గుర్తు
య్య'' అన్నారు పడక కుర్చీలో పడుకుని చుట్ట
బ్బుకుంటున్న రాఘవయ్యగారు.

కోడలి హడావుడికి నవ్వుకుంటూ ''మరి
కి మన వంటలు సరిపడతాయో, లేదో, వాళ్లకి
ల్సినవన్నీ తెప్పించుకున్నావుగా''? అక్కడే

ర్పుని వత్తులు చేసుకుంటున్న జానకమ్మగారు
కి గుర్తు చేశారు.

''అయ్యో నా మతిమండా.. బ్రెడ్డు, జామ్
ంచనేలేదు'' అంటూ కూతురికి అల్లుతున్న
సగంలోనే వదిలేసి హడావుడిగా రంగణ్ని కేకే
ది.

''లేదమ్మా.. నేడే [illegible]
గొడ్లసాలెన్నోకి వెళ్లాడు, [illegible]
చిన్న దూడ పుట్టింది. దాంతో [illegible]
కోవచ్చు, ఎంచక్కా జున్ను
తినొచ్చు'' అంటూ గెంతుతున్న
కొడుకును, ''రేపు గ్రానీ ముందు
ఇలాగే జున్నూ, గిన్నూ అంటూ అసహ్యంగా
గెంతక, లేకి పిల్లాడనుకుంటారు'' అని కోప్పడింది
ఉమ.

కాళ్లు కడుక్కుని లోపలికొస్తూనే చుట్టూ
అత్తగార్ని, మామగార్ని పలకరించి చాపమీద
కూర్చుంటున్న పిన్నిని చూసి
కుర్చీని చూపించబోయిన
ఉమని వారిస్తూ వియ్యపురాలి
పక్కనే చాపమీద చతికిలప
డింది సుశీలమ్మ.

స్నానం, సంధ్య అయ్యాక
టిఫిన్ తింటామన్న బాబాయి
గారు ఉమ పట్టుకొచ్చిన
బ్రెడ్డూ జామూ చూసి
''ఇదేంటి తల్లీ అమెరికా వది
లినా ఇవి మమ్మల్ని వదిలేట్టు
లేవు'' అన్నారు కూతురితో
నవ్వుతూ.

''అయితే అమ్మాయి!
మీరు కూడా ఇక్కడ ఇదే
టిఫినా ఏమిటే?'' అంటున్న
పిన్నితో

''కాదనుకో. దిబ్బరొట్టె,
కొబ్బరి పచ్చడి చేశాను. మీకు
అలవాటుందో లేదోనని...''
నసిగిన ఉమని చూస్తూ

''పదపద వంటింట్లోకి''
అంటూ గలగలా నవ్వారు సుశీ
లమ్మగారు.

''ఇదిగో మేమైతే ఇంతింత
పెద్ద గిన్నెల్లో తినేవాళ్లం జున్ను.
మీరేంటి అంత చిన్న కప్పుల్లో
తింటున్నారు. మీ అమ్మయితే
పోట్లాడి మరీ అందరి దగ్గర
వాటా కొట్టేసేది'' తనని
చూసి కప్పులని దాచుకుం
టున్న పిల్లల్ని ఆప్యాయంగా
దగ్గరకు తీసుకొని తెచ్చిన బహుమతులను వాళ్ల
కిస్తూ అన్నారు సుశీలమ్మగారు.

''థాంక్యూ గ్రానీ!''

''గ్రానీ.. ఏదో గరగరమని వినిపిస్తుందిగా
అమ్మమ్మా! అని కమ్మగా పిలవండిరా భడా
ల్లారా'' కూతురి వైపు సాలోచనగా చూస్తూ
అంటున్న సుశీలమ్మగారికి చెరో చెంపన ముద్దిస్తే

స్నేహితులక్కి తమ 'గిఫ్ట్'లను ాపడానికి తూనీగ ల్లే బయటికి పరిగెత్తారు పిల్ల ు.

''ఆ వంకాయలిలా తే, నే ు తరిగిస్తాను. కొత్తి మీర కారం పెట్టి వండు'' అని పురమాయిస్తూ...

''నేను నేర్పించిన వంటల ్ని మీ వాళ్లకి రుచి చూపిస్తున్నావా లేదా 'గ్రానీ' ాగా వాటినీ ఖూనీ చేశావా'' అంటూ కత్తిపీటన దగ్గరకు లాక్కుం టున్న సుశీలమ్మను చూసి ఆ ందించుకుని ''అది కాదు పిన్నీ...'' అంటూ కళ్ళ త్తుకుంది ఉమ.

''పిచ్చి తల్లీ'' అంటూ ఆ ్యాయంగా అక్కున చేర్చుకున్న సుశీలమ్మ, ''ా వ వాళ్లందరిలోకి నువ్వు అదృష్టవంతురాలివని మీ పెళ్లి విషయం తెలిసిన నాడే అనిపించింది ాకు. సొంత వ్యవ సాయం, పాడి, పార్వతీ పరమే ్వరులు లాంటి అత్త మా ములు, దైవం లాంటి భర్త, ముత్యాల్లాంటి పిల్ల ు... కల్తీ లేని మమకారాల మధ్య ఉన్న నిన్ను చూ ి సంతోషిద్దామని మేము వస్తే... అమెరికా ఏద అందలం అని అక్కడి నుంచి వస్తే మారి పో ు ఉంటామనుకున్నావా అమ్మడూ! అమెరికా వెళ్లి ా ఆవకాయ మరచిపోతామటే? కాల, మాన, వ్య హారాల ప్రకారం అక్కడ జీవనం వేరు, ఇక్కడ జీవ ం వేరు. ఒకటి ఎక్కువ కాదు, మరోటి తక ్వా కాదు. నీకో తమాషా చెప్పనా? అక్కడ చా ా మందికి మన కంటే కూడా ఎక్కువగా మన సం ప్రదాయం, సంస్కృతి అంటే తగని గౌరవం, మ ్కువ''

''అవునా'' అంటూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న ఉమ తో

''అత్తగారింట్లో అందరి ఆదరణ పొందుతూ పుట్టింటికి పేరు తెస్తేనే మా అమ్మాయివి'' అంటూ ఉమ తల నిమురుతున్న సుశీలమ్మ తన రాకను గుర్తు చేస్తూ పొడి దగ్గు దగ్గుతున్న అల్లుడి గార్ని చూసి కొంగు సవరించుకున్నారు.

''మరేం లేదు సాంబారులోకి ములక్కాయలు కావాలా? సూప్‌లోకి మొక్కజొన్న పిండి కావాలా అని...'' కొంటెగా అంటున్న భర్తను ఉరిమి చూడబోయి, చేతకాక ఫకాలుమని నవ్వింది ఉమ.

భోజనాల గది నుండి తెరలు తెరలుగా వినబ డుతున్న నవ్వుల హోరుకి ''ఏంటో ఈ అమెరికా వోళ్లు ఎక్కిళ్లొస్తే మరి నీళ్లైనా తాగుతారో లేదో?'' బావిలో చేద వేస్తూ అనుకుంది రామి.

-వి.విజయలక్ష్మి శర్మ (ఉప్పల్)

తగిన శాస్తి

సమయం సాయ ంత్రం అయిదు గంటలు కావ స్తోంది. అక్కడ హెడ్ కాని స్టేబుల్ ఆధ్వర్యంలో లైసె న్సులు చెకింగు జరుగుతోంది.

అటుగా స్కూటరుపై వ న్న జగ దీశ్‌ను కానిస్టేబుల్ ఆపాడు.

''డ్రయివింగ్ లైసెన్స్ చూ ంచు'' అన్నాడు కానిస్టేబుల్ వీరాస్వా ి.

జగదీశ్ డిక్కీ వెదికి చూ ి ''లేవు సార్! ఇంటి దగ్గర మరచిపో ాను'' బ్రతిమలాడుతూ అన్నాడు.

''అందరూ ఇలాగే చె తారు. బండి పక్కకు తీసి తాళం ి నాకు తాళం ఇవ్వు'' హుంకరించాడ కానిస్టే బుల్.

''సార్! మా అమ్మకు డాక్టరు రాసిన ఇంజక్షన్‌లు, టాబ్లెట్స్ పట్టుకె ళ్తున్నాను'' ప్రాధేయ పడుత ా అడి గాడు జగదీశ్.

''వంద రూపాయలు చ్చి నీ స్కూటరు పట్టుకెళ్లు'' తనదైన శైలిలో అన్నాడు కానిస్టేబు ్ వీరా స్వామి.

కానిస్టేబుల్ చేతిలో వం రూపా యల నోటు పెట్టి స్కూటర పట్టుకె ళ్లిపోయాడు జగదీశ్.

కానిస్టేబుల్ వీరాస్వామి త సంపా దన ో ఒక కేజీ మాంసం, ఆఫ్ బాటిల్ బ్రాందీ పట్ ్కొని హుషారుగా ఇంటికెళ్లాడు.

ఇంటి బయట గుమ్మం దగ్గర భార్య దీనంగా కనిపించింది వీరాస్వామికి.

''ఏంటి కాంతం అలా ఉన్నావు?'' భార్యను అడిగాడు కానిస్టేబుల్ వీరాస్వామి.

''ఏం చెప్పమంటారండి. మీరు చీర కోసం ఇచ్చిన అయిదు వందల రూపాయలు ఆ కానిస్టేబుల్ ముఖాన్న కొట్టవలసి వచ్చింది'' తుడుచుకుంటూ చెప్పింది కాంతం.

''ఏంటి అర్థమయ్యేటట్టు చెప్పు'' అన్నాడు వీరాస్వామి.

''మన అబ్బాయి పక్కింటి రాజారావుగారి స్కూటరు పట్టు కొని అలా రోడ్డు మీదకు వెళ్లా డండి. ఎవరో కానిస్టేబుల్ పట్టు కొని డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ అడిగాడట. లేదని చెప్పేసరికి అయిదు వందల రూపాయలు ఇచ్చి స్కూటరు పట్టుకెళ్లమన్నాడట. అంతవరకు స్కూటరు అక్కడే ఉంచేడట. అబ్బాయి ఇంటికొచ్చి అయిదు వందలు పట్టుకెళ్లి స్కూటరు పట్టుకొచ్చాడు'' చెప్పింది కాంతం.

చేతిలో మాంసానికి, జేబులో బ్రాందీ సీసాకి వీళ్ల మాటలు అర్థం కాలేదు.

కానిస్టేబుల్ వీరాస్వామికి మాత్రం అంత చలిలోను ముఖ మంతా చెమటతో నిండిపోయింది.

-వైదా ఈశ్వరరావు
(విశాఖపట్నం)